

Historia

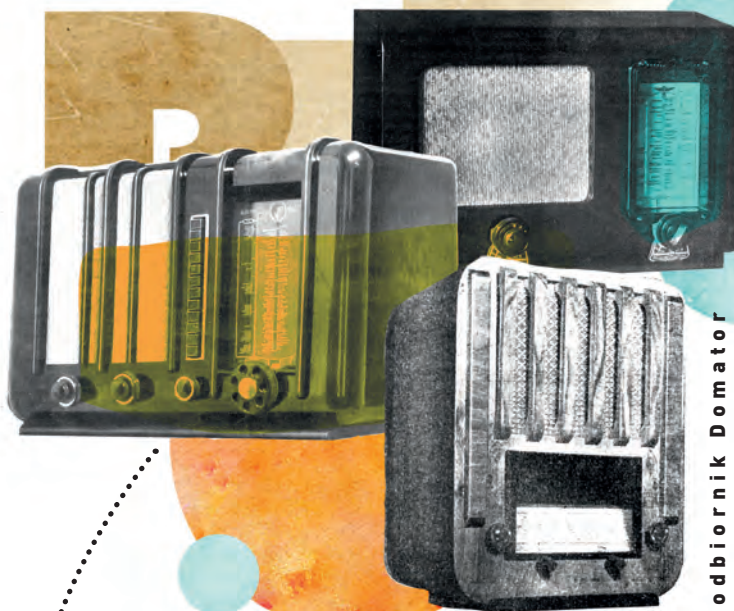
W 1925 roku bracia Samuel i Hirsz Chwolestowie oraz Nachman Lewin uruchomili w Wilnie sklep z radioodbiornikami. Szybko przekształcił się on w mały zakład produkcyjny, składający urządzenia radiotechniczne z gotowych podzespołów. Już dwa lata później rozpoczęli produkcję prostych odbiorników własnego projektu, za który otrzymali złote medale na zagranicznych wystawach.

Rok 1934 przynosi rewolucję – Towarzystwo Elektrit kupuje licencję na produkcję znakomitych austriackich odbiorników Minerwa. Przy okazji stale rozwija własne zakłady, teraz przeniesione do nowej, przestronnej siedziby. Krok po kroku Elektrit zastępuje zagraniczne podzespoły produkowanymi przez siebie. Firma zatrudnia około 1000 pracowników (największy pracodawca w Wilnie) i eksportuje swoje produkty na cały świat.

Wybuch II Wojny Światowej przerywa dynamiczny rozwój firmy. Maszyny oraz wykwalifikowany personel zostają wywiezieni do ZSRR, gdzie podejmują produkcję, ale już w zakładach imienia Wiaczesława Mołotowa. Ci z pracowników Elektritu, którym udało się przeżyć podwójną okupację (potrójną, jeśli liczyć zmiany frontu), powrócili do kraju aby budować powojenną radiotechnikę polską.

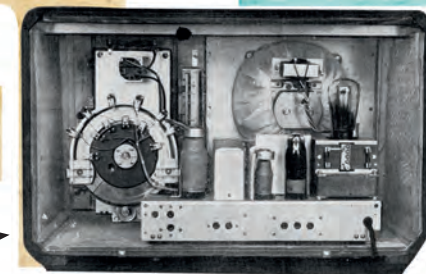

Radioodbiornik Automatic

Radioodbiornik Domator

Radioodbiornik Znicz

Wnętrze radioodbiornika Automatic

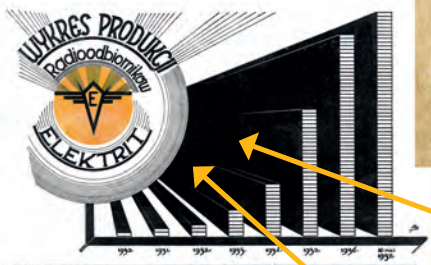
Automatic

Odbiornik polski zdobywa rynki zagraniczne

Targi Katowickie

Reklama ELEKTRIT

MS w Narciarstwie FIS w Zakopanem

Mecz piłki nożnej
Warszawa-Berlin
w Warszawie

RKS ELEKTRIT Wilno

Zakłady Elektritu zatrudniały tak wielu pracowników, że stanowiły kluczowy element życia społecznego przedwojennego Wilna. Do tego stopnia, że sponsorowały nawet własny klub sportowy – Robotniczy Klub Sportowy Elektrit Wilno! Piłkarska drużyna Elektritu dotarła nawet do Wileńskiej A Klasy. Ewenementem jak na owe czasy było nie tylko wypłacanie sportowcom regularnych pensji (wiele klubów płaciło zawodnikom „od meczu”), ale

też zatrudnianie ich na stanowiskach produkcyjnych, co gwarantowało im utrzymanie.

Trzeba pamiętać też o sekcjach pływackiej (mistrzowie okręgu w pitce wodnej), a przede wszystkim bokserkiej. Ta ostatnia w latach 1938-1939 mogła poszczycić się bilansem 25 wygranych i 6 zremisowanych walk na 51 pojedynków, co dało jej w roku 1939 mistrzostwo okręgu wileńskiego.

Gazeta ELEKTRIT-RADIO

Towarzystwo Elektrit wydawało własnym sumptem co miesiąc zakładową gazetę – „ELEKTRIT-RADIO. Wiadomości techniczne zakładów Elektrit w Wilnie”. Można w niej było przeczytać nie tylko o osiągnięciach samej firmy, ale też w ogóle o rozwoju radiotechniki na świecie. Numer z maja 1939 donosił na przykład o „jednej z produjących firm amerykańskich”, która: „...wypuściła na rynek odbiornik radiowy o niezwykłym sposobie strojenia. Wszystkie organy regulacyjne skupione są w jednym łatwo przenośnym pudełeczku. Obracając odpowiednią gałkę w tym pudełeczku drogą bezdrutową wpływamy na dostrojenie siły głosu itd. odbiornika. Wpływ ten jest pewny z odległości kilkudziesięciu metrów. tzn. można sterować odbiornikiem z dowolnego punktu mieszkania.”
Czyli – radio z pilotem!
Numer wrześniowy w 1939 roku już się nie ukazał...